

ת"פ 62057/11/15 - מדינת ישראל נגד אנס אבו מייאלה, מחמד נאסר

בית המשפט המחוזי בירושלים

בפני כב' השופט הבכיר אמנון כהן

ת"פ 62057-11-15 מדינת ישראל נ' אבו מייאלה 12 בדצמבר 2016

(עציר)

ת"פ 61903-11-15 מדינת ישראל נ' נאסר (עציר)

בעניין: מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד עמיחי מרקס

המאשימה

נגד

אנס אבו מייאלה (עציר)

מחמד נאסר (עציר)

שניהם ע"י ב"כ עו"ד מוחמד מחמוד

הנאשמים

גזר דין

המדובר בשני כתבי אישום שהוגשו בנפרד נגד שני נאשמים.

ת"פ 62057-11-15 הוגש נגד אנס אבו מייאלה ות"פ 61903-11-15 הוגש נגד מוחמד נאסר.

הצדדים ביקשו לטעון לעונש בשני התיקים יחד, וזאת גם על רקע העובדה שמדובר בפרשייה שכללה 18 נאשמים, אשר 18 מהם נידונו על ידי שופטים אחרים.

מכל מקום, כנגד אבו מייאלה הוגש כתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון והוא הורשע עפ"י הודאתו ב-3 אישומים.

כנגד מוחמד נאסר הוגש כתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון והוא הורשע עפ"י הודאתו באישום אחד, אשר זהה לאחד האישומים שהוגש נגד אבו מייאלה.

הסדר הטיעון לא כלל את רכיב העונש והטיעונים לעונש נשמעו לאחר הגשת תסקירים מטעם שירות המבחן.

כאמור, הורשע אבו מייאלה ב-3 אישומים שונים.

באישום הראשון נטען, כי בסמוך לאחר מותו של המפגע שעבאן, שביצע את הפיגוע בתחנה המרכזית בירושלים, ביום 14.10.15, התאסף הנאשם יחד עם צעירים נוספים לצורך הפרת הסדר ויידוי אבנים ובקבוקי תבערה לעבר כוחות הביטחון. בהמשך, וכדי לארוב לכוחות הביטחון בכיכר, חסם הנאשם יחד עם אחרים את הכביש הסמוך לכיכר בפחי

עמוד 1

אשפה והמתינו לכוחות הביטחון.

בהמשך כתב האישום נטען, כי כאשר הגיעו לכיכר כלי רכב של כוחות הביטחון, יידו הנאשם והמתפרעים הנוספים, כשהם רעולי פנים, אבנים ובקבוקי תבערה לעבר כלי הרכב ממרחק של כ-20 מטרים, בקבוקי התבערה שהוצתו פגעו בכלי הרכב של המשטרה.

הנאשם הודה, כי במעשיו המתוארים לעיל ניסה, בצוותא חדא, לפגוע באדם בנשק, וכן ניסה לפגוע באדם בנשק מסוכן או פוגעני אחר בכוונה לגרום לו חבלה חמורה; וכן ניסה, בצוותא חדא, לתקוף שוטרים בעת מילוי תפקידם כחוק, תוך שהוא מזוין בנשק קר, וכן השתתף בהתקהלות אסורה - כל זאת ממניע לאומני. בגין אישום זה, הורשע אבו מייאלה בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה, ניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות והתפרעות.

באישום השני נטען, כי כשבועיים עובר ליום 8.10.15, נפגש הנאשם עם נאדר נאצר וצעירים נוספים בכיכר בראס אל עמוד לצורך הפרות סדר שכוונו נגד כוחות הביטחון.

בהמשך, הנאשם ואחרים חסמו את הכביש באמצעות פחי אשפה על מנת לארוב לכוחות הביטחון בכיכר כדי ליידות עליהם אבנים. בסמוך לשעה 21:00, הגיעו לכיכר כוחות ביטחון בשני ג'יפים משטריים, ובהתאם לקשר, הנאשם ואחרים כשהם רעולי פנים, יידו אבנים ובקבוקי תבערה בצוותא חדא עם אחרים, לעבר כוחות הביטחון בכיכר, ממרחק של כ-30-50 מטרים.

בגין אישום זה, הורשע הנאשם, כי במעשיו המתוארים לעיל, ניסה, בצוותא חדא, לשלח אש במזיד במטרה לפגוע בבטחת דרי הסביבה או בבני אדם, וכן ניסה לתקוף שוטרים בעת מילוי תפקידם, תוך שהוא מזוין בנשק קר, וכן השתתף בהתקהלות אסורה - כל זאת ממניע לאומני.

האישום השלישי בו הורשע אבו מייאלה הינו גם האישום הבודד בו הורשע מוחמד נאסר.

באישום זה נטען, כי ביום 15.9.15 קשרו מספר צעירים תושבי ראס אל עמוד, שזהותם אינה ידועה למאשימה והנאשם, קשר להתעמת עם כוחות הביטחון בכיכר. בהמשך האישום נטען, כי לצורך מימוש הקשר, רכשו כמה מהאחרים, ללא הנאשם, בנזין מתחנת דלק וייצרו כ-8 בקבוקי תבערה בדרך של מילוי בנזין בבקבוקי זכוכית.

לאחר שייצרו הצעירים את בקבוקי התבערה, חילקו האחרים את בקבוקי התבערה ביניהם, וכן מסרו בקבוקי תבערה לנאשם. בהמשך, הלך הנאשם עם האחרים כשהם נושאים את בקבוקי התבערה והתקהלו במקום לצורך הפרת סדר, יידו אבנים ואת בקבוקי התבערה שייצרו, לעבר כוחות הביטחון שעמדו בכיכר, במרחק של כ-30 מטר. הנאשם השתתף בהתפרעות בכך שיידה אבנים ובקבוקי תבערה אחד.

שני הנאשמים הורשעו בכך, כי במעשיהם ניסו, בצוותא חדא, לפגוע באדם בנשק, וכן ניסו לפגוע באדם בנשק מסוכן או פוגעני אחר, בכוונה לגרום לו חבלה חמורה, וכן ניסו, בצוותא חדא, לתקוף שוטרים בעת מילוי תפקידם בחוק, תוך שהם מזוינים בנשק קר, וכן השתתפו בהתקהלות אסורה - כל זאת ממניע לאומני.

בהתאם לכך, הורשע אנס אבו מייאלה בשתי עבירות של חבלה בכוונה מחמירה, בשתי עבירות של ניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, בשלוש עבירות של התפרעות ובעבירה של ניסיון הצתה.

הנאשם מוחמד נאסר הורשע בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה והתפרעות.

תסקיר שירות המבחן בעניינו של אנס אבו מייאלה

הנאשם, כבן 22, נשוי ללא ילדים והוא ואביו שימשו כמפרנסים עיקריים עבור המשפחה, וזאת על רקע התנהלותו הבעייתית של אביו. הנאשם הודה בפני שירות המבחן בביצוע עבירות ושירות המבחן התרשם, כי הנאשם לוקח אחריות על מעשיו ברמה ההצהרתית בלבד, תוך קושי לבחון את המניעים והחלקים באישיותו שהביאו לביצוע העבירות.

שירות המבחן התרשם, כי מדובר בנאשם אשר הצליח לתפקד באופן חיובי, ללא מעורבות קודמת בהפרת החוק והמליץ להטיל על הנאשם מאסר בפועל אשר ייתכן שעשוי להוות גורם מרתיע ומציב גבולות ברורים להתנהגות עברו. כמו כן, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם עונש מאסר ארוך ומרתיע, אשר ייתכן ויהיה בו בכדי להפחית את הסיכונים להישנות התנהגות פורצת גבולות עתידית.

תסקיר שירות המבחן בעניינו של מוחמד נאסר

מוחמד, כבן 20, רווק, נשר מהלימודים לאחר 10 שנים על רקע רצונו לעבוד. לנאשם הרשעה קודמת.

אשר לתיק הנוכחי, הנאשם הודה באופן חלקי בלבד בביצועו, תוך שנמנע מלקיחת אחריות מלאה על מעשיו.

שירות המבחן התרשם, כי התנהגותו של הנאשם אופיינה בפריצת גבולות וחיבור לחברה שולית, וכי הנאשם התקשה לבחון ולקחת אחריות על השלכות מעשיו, על הסביבה ועל הפגיעה באחרים.

שירות המבחן המליץ להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל לצד עונשים מותנים, ארוכים ומרתיעים, אשר ייתכן ויהיה בעונש זה כדי להפחית את הסיכונים להישנות התנהגות פורצת גבולות עתידית.

טיעונים לעונש

בפתח טיעוניו לעונש, הגיש התובע טבלה ובה האישומים והעונשים שהוטלו על הנאשמים האחרים בפרשה. כך, לדוגמא, טען, כי נאשם בשם עובדה דנדיס, כבן 22, אשר הורשע ב-3 אישומים של יידוי בקבוק תבערה - נידון ל-50 חודשי מאסר. נאשם אחר בשם ב ע, בן 17, הורשע במסגרת הסדר טיעון סגור, ב-3 אישומים של יידוי בקבוקי תבערה, ונידון ל-36 חודשי מאסר.

נאשם אחר, חמזה נאג'ר, בן 22, נידון ל-28 חודשי מאסר בגין שני אירועים של יידוי אבנים ותקיפת שוטר. גזר דינו אושר בבית המשפט העליון.

עניינם של חלק מהנאשמים האחרים נמצא בערעור בבית המשפט העליון.

התובע הודיע, כי הוא מגיש את הטבלה "למען ההגנות", וכי התביעה מבקשת עונשים חמורים יותר לנוכח הצורך בהחמרה בענישה.

יצוין, כי תיקון 119 לחוק העונשין הנוקב בעונשי מינימום, אינו חל במקרה דנן.

לגבי אבו מייאלה, דרש התובע מתחם עונש שנע בין חמש לתשע שנות מאסר ולהטיל עליו מאסר לתקופה של 7 שנים.

לגבי מחמד נאסר, התובע לא טען למתחם מסוים, אך דרש להטיל עליו עונש מאסר לתקופה של ארבע וחצי שנים, וזאת גם בשים לב להרשעה קודמת דומה. התובע הציג גם גזרי דין שבהם הוטלו עונשי מאסר ממושכים אשר אושרו על ידי בית המשפט העליון.

ב"כ הנאשמים ציין, כי עניינם של חלק מהמעורבים בפרשה טרם התברר בבית המשפט העליון. ב"כ הנאשמים התרעם על כך שבעוד שהתביעה מציגה, כי עובדה דנדיס נידון ל-50 חודשי מאסר בגין 3 אישומים של יידוי בקבוקי תבערה, דורשת התביעה במקרה דנן 7 שנות מאסר.

בנוסף, טען ב"כ הנאשמים, כי גם כאשר בתי המשפט מחמירים בענישה, נעשה הדבר בצורה הדרגתית ולפיכך ביקש להטיל על אבו מייאלה מאסר לתקופה של 28 חודשים ועל נאסר 14 חודשי מאסר.

במתן גזר הדין, נצמד לפי המתווה שנקבע בתיקון 113.

הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות הינו שלמות הגוף, הגנה על הרכוש, שמירה על הסדר הציבורי ועל בטחון הציבור, ובמיוחד הגנה על כוחות הביטחון.

הפגיעה בערך המוגן הייתה לא מבוטלת. באישום הראשון נפגעו כלי רכב של המשטרה.

אשר למדיניות הענישה הנהוגה, ניתן לומר כי מדובר בקשת רחבה של ענישה בעבירות של יידוי אבנים ובקבוקי תבערה והתפרעויות על רקע לאומני.

בע"פ 2579/14, **מוחמד פרחאן נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים ביום 25.5.15), אישר בית המשפט העליון עונש מאסר למשך 6 וחצי שנים שהוטל על נאשם שהודה בקשירת קשר ליידוי בקבוקי תבערה על כוחות הביטחון בהר הבית. במסגרת הקשר, השתתף הנאשם בקניית בקבוקי התבערה ובהכנתם. אחד מבקבוקי התבערה שיידה הנאשם, פגע באפוד של שוטרי.

בע"פ 10423/07, **מדינת ישראל נ' שמעון סטרין** (פורסם במאגרים ביום 11.6.08), יידה הנאשם אבנים עם אחרים נגד פלסטינים, ועונשו הועמד בערעור על 15 חודשי מאסר בפועל.

בע"פ 1833/16, **בקר מוגרבי ואח' נגד מדינת ישראל** (פורסם במאגרים ביום 2.8.16), נגזרו על הנאשמים עונשי מאסר בפועל של 66 חודשים ו-54 חודשים בגין מספר רב של עבירות הקשורות ביידוי בקבוקי תבערה, אבנים וזיקוקים לעבר כלי רכב הנהוגים בידי יהודים ולעבר כוחות הביטחון בשכונת אבו טור. כאן נקבע, כי רמת הענישה המקובלת בפסיקה בגין ביצוע עבירות של יידוי בקבוק תבערה לעבר כלי רכב או בנין מגורים, שבו הייתה הרשעה בעבירה של ייצור נשק, ניסיון הצתה וניסיון לגרימת חבלה בכוונה מחמירה, נעה, ככלל, בין 12 לבין 40 חודשי מאסר בפועל בגין כל אישום.

בע"פ 4324/16, **חמזה נג'אר נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים ביום 31.7.16), אושר עונש מאסר בפועל למשך 28 חודשים בגין השתתפות בשני אירועים של הפרות סדר ויידוי אבנים לעבר כוחות הביטחון, כאשר באחד האירועים יודו גם בקבוקי תבערה.

בע"פ 7643/11, **לואי מסוודה נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים ביום 7.4.13), אישר בית המשפט העליון עונש מאסר למשך 6 שנים, לאחר שהנאשם הורשע בהתפרעויות אלימות בכפר סילואן, ולאחר שייצר יחד עם מעורבים נוספים 15 בקבוקי תבערה, ולאחר שיידה בקבוק תבערה ושתי אבנים לעבר בתי היהודים. יצוין, כי במהלך ההתפרעויות, נפגע קצין מג"ב ואדם נוסף מבקבוקי תבערה שהושלכו לעברם שלא על ידי המערער.

המחוקק קבע רף ענישה חמור של 20 שנות מאסר בגין עבירה של חבלה בכוונה מחמירה ועונש של 15 שנות מאסר בגין עבירה של הצתה.

בית המשפט העליון התייחס לא אחת לחומרה היתרה הגלומה בזריקת אבנים, ובמיוחד בזריקת בקבוקי תבערה:

"סוג עבירות זה, שעניינן בקבוקי תבערה, מחייב ענישה מחמירה. תוצאותיו של בקבוק תבערה, וכבר היו דברים מעולם, עלולות להיות קשות ביותר, וראוי אפוא, כי ייצא הקול שענישה בכגון דא לא תהא

קלה. ביטחון הציבור אינו יכול להיות הפקר ונתון לאימה..." (ע"פ 262/06, פלוני נ' מדינת ישראל, מפי כב' השופט א' רובינשטיין (פורסם במאגרים ביום 6.7.06)).

אשר לנסיבות הקשורות לביצוע העבירה, הרי שמדובר בתכנון מוקדם, חלקם היחסי של הנאשמים בביצוע העבירה היה גדול והנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה היה עלול להיות כבד ביותר. הסיבות שהביאו את הנאשמים לבצע את העבירות היו רקע לאומני.

בעבירות מסוג זה, קיימת חשיבות מרבית לאלמנט ההרתעה, ויפים לעניין זה דבריה של כב' השופטת ע' ארבל בע"פ 1163/07, **אבו ח'דר נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים ביום 29.3.07):

"כבר ציינתי זה מכבר, שעל בתי המשפט להעביר מסר חד משמעי ונוקב של הרתעה מפני מעשים אלו שחוזרים ונשנים לצערנו, ולא פעם מסתיימים בפגיעה ממש, וכן כי במעשים אלו שמבוצעים על רקע אידיאולוגי-לאומני, נדחים שיקולי ענישה אחרים מפני שיקולי הרתעה".

לאחרונה, בע"פ 7517/15, **מדינת ישראל נ' מוחמד עביד ואח'** (מיום 9.3.16), החמיר בית המשפט העליון בעונשם של ארבעה משיבים שהורשעו בקשר ליידות אבנים ובקבוקי תבערה לעבר מטרות ישראליות ויהודיות בהר הצופים ובגבעה הצרפתית, וביצעו את זממם כלפי כלי רכב של כוחות הביטחון וכלי רכב בחניון האוניברסיטה, בית כנסת, מתנ"ס ועוד, וכך קבע כב' השופט נ' סולברג:

"למותר לציין את החומרה הרבה, את המסוכנות - סכנת נפשות פשוטו כמשמעו, ואת הצורך להרתיע את המשיבים ואחרים שכמותם. ההסלמה מדאיגה, ויש להעניש ביד קשה כדי לעשות לשירות התופעה. ברי, כי מדובר ברקע אידיאולוגי-לאומני-גזעני, והרי זה שיקול חשוב בשיקולי הענישה".

בית משפט זה דן מדי יום ביומו בתופעות של יידוי אבנים ובקבוקי תבערה על רקע אידיאולוגי, ומקובל עליו, כי יש צורך בהחמרה בענישה. ואולם, נפסק לא אחת, כי החמרת הענישה צריכה להיעשות באופן הדרגתי. בע"פ 2247/10, **שלום ימיני ואח' נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים ביום 12.1.11), קבע כב' השופט י' עמית כדלקמן:

"ככלל, העלאת רף הענישה צריכה להיעשות בהדרגתיות, תוך בחינה כפולה של רף הענישה הנוהג, הן ביחס לעבירות הקונקרטיות שבפניו, והן ביחס לעבירות אחרות בדיני העונשין".

בית המשפט העליון חזר על ההלכה לפיה העלאת רף הענישה צריכה להתבצע בהדרגה גם בע"פ 6020/10, **מדינת ישראל נ' אייל עדן** (פורסם במאגרים ביום 29.4.13).

בנסיבות אלה, ולאחר שהנאשם אנס אבו מייאלה הורשע ב-3 אישומים, מתחם העונש ההולם יהיה בין שלוש וחצי לשבע

שנות מאסר.

לגבי מחמד נאסר, אשר הורשע באישום אחד בגין חבלה בכוונה מחמירה והתפרעות, אני קובע מתחם עונש שנע בין 20 ל-40 חודשי מאסר.

אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (בתוך מתחם העונש ההולם), המדובר בשני נאשמים צעירים, אשר הודו בכתבי אישום מתוקנים. לנאשם מחמד נאסר הרשעה קודמת בבית משפט לנוער בגין ניסיון תקיפה הגורמת חבלה ממש וניסיון לחבלה במזיד ברכב, ומאסר על תנאי למשך 4 חודשים תלוי ועומד נגדו. לעניין המאסר על תנאי, הסכימו הצדדים, כי חציו של המאסר על תנאי יופעל בחופף וחציו במצטבר.

בשים לב לכך, ולאחר ששמעתי דבריהם של ב"כ הצדדים ועיינתי בתסקירי שירות המבחן, אני מטיל על אנס אבו מייאלה מאסר לתקופה של 52 חודשים החל מיום מעצרו, דהיינו - 16.11.15.

על הנאשם מחמד נאסר אני מטיל מאסר לתקופה של 24 חודשים.

כמו כן, אני מפעיל את המאסר על תנאי למשך 4 חודשים התלוי ועומד נגדו מת"פ 17157-04-13 של בית המשפט לנוער, מיום 24.3.14. מחצית מארבעת החודשים ירצו במצטבר ומחצית ירצו בחופף, **כך שנאשם זה ירצה סה"כ 26 חודשי מאסר בפועל**, החל מיום מעצרו, דהיינו - 16.11.15.

בנוסף, אני מטיל על שני הנאשמים מאסר על תנאי למשך 24 חודשים, ואולם הנאשמים לא יישאו בעונש זה, אלא אם כן יעברו תוך תקופה של שנתיים מיום שחרורם על עבירה של חבלה בכוונה מחמירה ויורשעו עלייה.

אני מטיל על שני הנאשמים גם מאסר על תנאי למשך 12 חודשים, ואולם הנאשמים לא יישאו בעונש זה, אלא אם כן יעברו תוך תקופה של שנתיים מיום שחרורם על עבירה של התפרעות ויורשעו עלייה.

על הנאשם אנס אבו מייאלה אני מטיל גם מאסר על תנאי למשך 12 חודשים, ואולם הנאשם לא יישא בעונש זה, אלא אם כן יעבור תוך תקופה של שנתיים מיום שחרורו על עבירה של תקיפת שוטר או ניסיון לתקיפת שוטר, או הצתה, או ניסיון להצתה, ויורשע עליה.

יש לשלוח העתק לשירות המבחן.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט העליון.

ניתן היום, י"ב בכסלו תשע"ז, 12 בדצמבר 2016, במעמד הצדדים.